

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἕλληνας τοὺς προσερχομένους ἐκ τῆς Θράκης,
ὑπὸ τοῦ Ἑλληνόθρακος ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ
τοῦ ἄλλοτε διδασκάλου Ραιδεστού καὶ Καλλιπόλεως

Θρακιῶται Ἑλληνας!

“Οπου και ἀν εὐρέσκησθε καὶ ὁποῖοι καὶ ἀν ᾗσθε, εἴτε ἰδιῶται τεχνῖται, ἐργάται, ἑμποροί, πού κατοικεῖτε εἰς τὰς πόλεις, εἴτε πολιτευόμενοι, εἴτε δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀνωτέρω καὶ κατωτέρω, εἴτε κατοικεῖτε εἰς χωρία ὡς γεωργοί, κτηνοτρόφοι καὶ ἐπαγγελματίαι, πάντες ἐν γένει πρέπει να ἡξευρωμένω διὰ τὴν γενετήριάν καὶ Πατρίδα, τὴν Ἀνατολικὴν Ὑάκην, σήμερον κινουμένης να περὶέλθῃ ἀπὸ τοῦς Τούρκους εἰς τοὺς ἀσπονδωτέρους ἐχθρούς τοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Τουρκισμοῦ συνάμα, τοῦς Βουλγάρους καὶ δι’ αὐτῶν τοὺς Ρώσσους!

Πιστεύω ὅτι οἱ σημερινοὶ Τούρκοι ἀπ' ἀναισθητοσύνης ὅτι κακῶς ἐπολι-
τεύθησαν πρὸ 29 ἔτων οἱ πατέρες τῶν ἐθνικῶν ἐν τῇ μάτῃ τῆς ἐπιτυχίας τῶν
ἐξήγησαν τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην, καὶ κατέβαν αὐτήν. Ταύτην δῶκε μέχρι
σήμερον δὲν προδότησαν νὰ ἐν μεταλλικῶν καὶ ἐν ἀργύρῳ ἔχοντα ἔχοντα καλλιέ-
ρησαν καὶ ἀποδιδόντα κατωκλήρην.

Πιστεύω ὅτι καὶ οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες καὶ Ἰταλοὶ δὲν ἐπιδοκίμα-
ζουν τοὺς πόλιτικούς των τῆς περασμένης γενεᾶς, οἱ ὅποιοι μὲ τὴν ἀνεκδιήγη-
τον καὶ χαίρεκακον τότε διαγωγὴν των κατέβησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀσπλάγ-
χως ἐπέτρεψαν εἰς τοὺς Τούρκους νὰ πῇσουν ἐκ νέου τὴν ἐξουσίαν των ἐπὶ
τῆς προγονικῆς ἡμῶν ταύτης χώρας, ἡ ὁποία διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρξε τὸ πολυ-
τιμότερον τμήμα αὐτῆς.

Εἶπε φανερόν, φανερώτατον μάλιστα, ὅτι ἐν περιπτώσει νέου πολέμου ἡ Τουρκία θὰ προσβληθῇ ἐν μὲν τῇ Ἀσίᾳ ὑπὸ τῶν Ῥώσων μὲ μεγάλας δυνάμεις, ἐν δὲ τῇ Θράκῃ ὑπὸ τῶν Ῥωσσοβουλγάρων.

Τοιοῦτον διμετώπον πόλεμον ἐν τε τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ Θράκῃ συγχρό-
νως εἶναι ἀδύνατον νὰ βραστάσῃ καὶ οὔτε θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ ἀμυνθῇ εἰς ἀμρό-
τερα τὰ μέτωπα. Πάντως τὸ ἐν θὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ ἵνα συγκεντρώσῃ τὸ ὅλον
στράτευμά της εἰς τὸ ἕτερον.

Πῶς ἀπαντος δὲ ἡ λογικὴ τῆς στρατηγικῆς μᾶς δεικνύει ὅτι τὸ τμήμα, ποὺ
δὲ ἐγκαταλήφθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, εἶνε ἡ Ἀνατολικὴ Θράκη. Διότι δι' αὐτοὺς
ὡς μόνη ζωτικὴ χώρα εἶνε ἡ Μικρὰ Ἀσία ὅπου ἐδρίσκεται ὁλόκληρος ὁ πλη-

θυσμός της Τουρκίας. Εάν δε το πολύτιμον τούτο τμήμα, ή 'Ανατολική Θράκη, πέσῃ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Πανσλαβισμού με τὴν Θρακικὴν Χερσονήσον τῆς Καλλιπόλεως, θὰ ἀπολεσθῇ διὰ παντός. Καί τότε κινδυνεύει πάλιν ἡ Μικρὰ Ἀσία. ἡ Τουρκία δηλαδή, ὡς καὶ ἡ Ἑλλάς.

Οἱ Τούρκοι πρέπει νὰ σκεφθοῦν, ὅτι οἱ Ρῶσοι, κατέχοντες τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀκτὰς τοῦ Βοσπόρου καὶ Ἑλλησπόντου, θὰ δυνηθῶσι πολὺ εὐκόλῃ, μετὰ μέσα ποῦ διαθέτει ἡ πολεμικὴ τῶν τέχνη, νὰ ἐρμήτουν ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, διὰ νὰ ὑπερβαλλοῦσιν τὰς στρατὰς τῶν Τούρκων ποῦ θὰ μάχωνται εἰς τὰ πρὸς τὴν Ρωσσίαν σύνορά των. Φανερόν λοιπὸν γίνεται, ὅτι ἡ Τουρκία κινδυνεύει ἐπίσης ἀπὸ τὸ μέρος τῆς 'Ανατολικῆς Θράκης, ἐν καταληφθῇ τούτο ὑπὸ τῶν Ρωσσοβουλγάρων, καὶ τὸ ὅποιον δὲν θὰ δυνηθῇ μετὰ καίνεαν τρόπον νὰ τὸ σώσῃ, ἐν περιπτώσει κατ' ἡγ. προσβληθῇ συγχρόνως ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Θράκῃ.

Συμφέρον λοιπὸν τῶν Τούρκων σήμερον εἶναι νὰ διορθώσιν τὸ σφάλμα, ποῦ εἶχαν κάμει τότε κατὰ τὴν Συνθήκην τῆς Λωζάνης, ποῦ ἐκράτησαν τὴν 'Ανατολικὴν Θράκην, ἀφαιρέσαντες αὐτὴν ἀπὸ τὸν φυσικὸν καὶ νόμιμον κληρονόμον τῆς μετὰ τὴν συγκατάθεσιν εὐνοίας καὶ τῶν τότε ἰσχυρότων τῶν Δυτικῶν Δυνάμεϊς, Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας. Ἀπὸ τὴν πρᾶξιν δὲ ταύτην τὴν ἀνέβη τῇ προσηγυμένῃ γενεᾷ ὅσα κακοῦ καὶ ἐθνικοῦ καὶ πολιτικοῦ σήμερον νὰ τῇ εὐχαριστήμενοι, ἐνεκα τῆς θαυμάσιου πολιτικῆς τῶν πατέρων του.

Διὰ τοῦτο ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τοὺς Τούρκους, ὅτι, ἐν ἡ 'Ανατολικῇ Θράκῃ παραμένει ἀπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας, θὰ εἶναι οὗτοι εἰς αἰῶνα τὸν ἀπογὰ σύμμαχοι καὶ συμπράκτορες τῶν Τούρκων, οἱ ὅποιοι θὰ μείνουν ἀσφαλεῖς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, ἐνὸς ἢ ἡ Θράκῃ θὰ ἀνήκῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὅπως καὶ οἱ Ἕλληνες θὰ ὦσιν ἀσφαλεῖς ἐν Θράκῃ, ἐνὸς ἢ ἡ Μικρὰ Ἀσία κατέχεται ὑπὸ τῶν Τούρκων. Πρέπει νὰ πιστεύσουν οἱ Τούρκοι, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν ἔχουν νὰ φοβῶνται οὔτε κἀν νὰ ὑποπτεύωνται, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχει κατακτητικὰς βλέψεις ἐπὶ τῆς Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Διότι διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἡ Μικρὰ Ἀσία θεωρεῖται πλέον ὡς ἀνήκουσα εἰς τὴν Ἱστορίαν του. Καὶ ὅπως ἡ Σικελία καὶ ἡ Νότιος Ἰταλία, ὅπως ἡ Κυρηναϊκὴ καὶ ἡ Αἴγυπτος, ὅπως ἡ Συρία, ὅπως αἱ Βαλκανικαὶ χῶραι, ποῦ ἀνήκουσι εἰς τοὺς Σλάβους Βουλγάρους, Σέρβους κλπ. οὕτω καὶ ἡ Μικρὰ Ἀσία εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Γενικὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ Ἱστορίαν. Διότι ὅλαι αὗται αἱ χῶραι ποῦ πρὸς ἡμᾶς, ὅπως ἄλλοτε Ἕλληνας καὶ ἀλλὰ σήμερον κατοικοῦνται, καὶ κατέχονται ὑπὸ ἄλλων ἐθνῶν. Ὅπως καὶ οἱ Τούρκοι εἶχαν ποτὲ φθάσει μέχρις Αὐστρίας καὶ Νότιου Ρωσσίας ἐν Εὐρώπῃ, μέχρι Περσικοῦ κόλπου καὶ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ ἐν Ἀσίᾃ.

καί μέχρις Ἀτλαντικοῦ ἐν Ἀφρικῇ, ἀλλὰ δὲν δύνανται πλέον νὰ ἐγείρῳ σιν ἀ-
παιτήσεις ἐπὶ τῶν χωρῶν αὐτῶν.

Ἐπομένως ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος εὐρίσκεται ὑποχρεωμένος νὰ ζήτῃ μόνον
εἰς τὴν χώραν, ποὺ κατέχει σήμερον. Ἀλλὰ διὰ νὰ δυνήθῃ νὰ ζήτῃ ἔχει ἀ-
νάγκην καὶ τοῦ ἀφαιρεθέντος ὑπολοίπου τῆς Θράκης, καὶ τὸ ὅποτον εἰς τοὺς
Τούρκους μόνον κινδύνους γεννᾷ ἐκ μέρους τοῦ Σλαβισμοῦ.

Συμφέρον τῆς Τουρκίας σήμερον καὶ εἰς τὸ μέλλον εἶνε ἡ Θράκη ὅλη νὰ
ᾔηνε Ἑλληνική καὶ ὄχι Σλαβική. Ὡς καὶ συμφέρον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ζωτικώτα-
τον εἶνε ἡ Μικρὰ Ἀσία νὰ ᾔηνε διὰ παντός Τουρκική καὶ οὐδέποτε Ρωσική.

Σήμερον δὲ, ποὺ ἡ θρησκεία τῶν ἐπὶ τῆς γῆς λαῶν, δὲν παίζει κανένα
ρόλον εἰς τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις των καὶ ἐπικρατεῖ ὁ ἀνθρωπισμὸς καὶ ἡ
ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων ἐθνῶν καὶ κρατῶν, Ἕλληνες καὶ Τούρκοι
δύνανται κάλλιστα νὰ συνεννοῶνται, ἀφοῦ ἄλλως τε ὑπάρχει καὶ τότε φυλετική
συγγένεια μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν. Διότι οἱ Τούρκοι νὰ ἰσχυρισθῶν οἱ διανο-
ούμενοι τουλάχιστον Τούρκοι ὅτι εἶνε Ἕλληνες ἀλλ' ὅτι εἶνε οἱ Βυζαντινοὶ
Μικρασιᾶται, οἱ ὅποιοι κατὰ τοὺς ἀνελευθέρους χρόνους ἐξισλαμίσθησαν,
ἀναμειγνύοντες καὶ μὲ ἐλάχιστα Τουρκοκρατικά στοιχεία. Ἀλλ' ὁ ἐπικρατῶν τότε
ἡγεμονικὸς φανατισμὸς ἐχώρισε τοὺς δύο λαούς.

Κατὰ ταῦτα ἔχομεν καθήκον ἀπαρτίζοντες ἡμεῖς οἱ Ἑλληνόφρακες νὰ
συμπήξωμεν παντοῦ ὅπου καὶ ἂν ἀποσκοπεθῇ εἰς ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κρά-
τους εἴτε ἔξω εἰς ἄλλας ἐλευθέρους χώρας, εἰς τὴν ἀκόμῃ ἄτομα, νὰ συμ-
πήξωμεν, λέγω, σωματεῖα, συλλόγους καὶ διαστήτε ἄλλο κέντρον καὶ προσλαμ-
βάνοντες καὶ ἄλλους τοὺς ἄλλους ὁμογενεῖς, ποὺ ἐνδιαφέρονται, διὰ νὰ ἀπευθύ-
νωμεν ἐκκλήσεις πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Βασιλέα, ἵνα πράξῃ
τὸ καθήκον τῆς, ἐν συνεννοήσει μὲ τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν καὶ τῇ μεσο-
λαβήσῃ τῶν Ἀμερικανῶν, κοινῶν φίλων Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, πρὸς καλὸν
καὶ σωτηρίαν τοῦ τε Τουρκισμοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οὕτινος πολλὰ προβλή-
ματα δύνανται νὰ λυθῶσι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον.

Γένετο.—

Ἐγγραφὸν ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 16 Φεβρουαρίου 1951.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗΣ